

Vidya Jyoti bestaat 10 jaar

Zoals sommigen van jullie zich zullen herinneren, is de *Vidya Jyoti* basisschool 10 jaar geleden opgericht met financiële steun van het Werk der Broden, in het dorpje *Kahuchuan*, in de staat *Odisha* (vroeger *Orissa*). De enige school die tot dan toe bestond in die streek was een basisschool die liep tot het 4de leerjaar en werd geleid door de lokale parochiekerk. De meeste kinderen die de laagste jaren van de basisschool afgemaakt hebben, hadden de kans niet om elders onderwijs te genieten en verlieten de school. Eender in welke richting je hier loopt, je komt terecht in uitgestrekte wouden en er was geen echte weg tussen het dorp en de stad, die op 30 km van *Kahuchuan* lag.

Onze steun voor dit *Vidya Jyoti* project heeft ervoor gezorgd dat de nieuwe generaties van deze plek lokaal naar school kunnen blijven gaan tot het 8ste leerjaar en daarna op kostschool kunnen gaan om in de stad de hoogste leerjaren te volgen. Velen van hen maakten hun middelbare school af in de stad en volgen nu technisch hoger onderwijs. Momenteel zitten er nu 63 leerlingen in de drie hoogste leerjaren van de basisschool. De kostschool huisvest 55 meisjes uit de lagere en middelbare school, die alleen naar huis gaan tijdens de zomervakantie. Maar hun ouders mogen hen op elk moment in het schooljaar bezoeken. Ouders die het zich kunnen veroorloven voorzien de kostschool af en toe van rijst en groenten.

Jena, onze veldwerker, is oorspronkelijk afkomstig van *Odisha*, en begrijpt hun taal. Hij bezocht het project opnieuw in de maand mei en bracht wat tijd door in de kostschool en op school. Hij stelde vast dat de kinderen gemotiveerd waren om verder te studeren aan het hoger onderwijs. Hij zegt dat de enige verandering in de streek in de laatste 10 jaar is dat er nu een weg is die het dorp verbindt met de stad en dat

10 jaar in *Kahuchuan*.

Er zitten momenteel 63 leerlingen in de hogere jaren van de basisschool.

Leraars van *Vidya Jyoti*... afkomstig uit de streek.

Het internaat helpt alle meisjes om naar school te gaan en hun onderricht voort te zetten in de steden.

er eens per week, op marktdag, een taxidienst is. De dorpingen kunnen deze taxidienst gebruiken om naar de markt te gaan. Elektriciteit is er nog niet in deze dorpen, maar er zijn voorbereidende werken aan de gang om het dorp te koppelen aan het elektriciteitsnetwerk. Hier zijn geen zonnepanelen en is er geen toegang tot het mobiele telefoonnet; ze zijn compleet afgesloten van de buitenwereld. Meer en meer jongeren gaan dan ook naar de grootsteden op zoek naar werk, in de bouwsector of als dienstmeisjes.

De vier leerkrachten die in de laagste jaren lesgeven zijn afkomstig uit de streek. Zij hebben de kans gehad om naar de stad te gaan en te studeren. Ze geven nu al jaren les op deze school.

India heeft nog een tribale bevolking van naar schatting 104 miljoen mensen en de meesten hebben geen onderwijs genoten, hebben geen toegang tot basisgezondheidszorg en basisinfrastructuren. Voor de Britten kwamen, genoten de stammen ongebreideld eigenaarschap en rechten op natuurlijke hulpbronnen als land, wouden, wild, water, grond, vissen, enz. Sinds de industrialisering van India en de ontdekking van minerale en andere grondstoffen in streken waar de stammen wonen, zijn deze gebieden toegankelijk gemaakt voor buitenstaanders. Bijgeloof en vooroordelen, extreme armoede, hun nomadische levenswijze en een gebrek aan geschikte leerkrachten en andere faciliteiten in de gebieden waar de stammen wonen zijn de voornaamste obstakels om hun van onderwijs te voorzien. Deze hindernissen weerhouden hen ervan deel te nemen aan het ontwikkelingsproces. De migratie van deze stammen naar stedelijke gebieden veroorzaakt psychologische problemen omdat ze zich niet goed kunnen aanpassen aan het leven in de stad en aan de waarden van het stadleven. Besmettelijke ziek-

ten als malaria, cholera, tuberculose, diarree en geelzucht, problemen ingevolge ondervoeding, zoals ijzertekort en anemie, hoge zuigelingensterftecijfers zijn verantwoordelijk voor hun lage levensverwachting.

De eerste minister van India tweette op 29 april : « 28 april 2018 zal herinnerd worden als een historische dag in de ontwikkeling van India. Gisteren kwamen we een verbintenis na waardoor de levens van vele Indiërs voor altijd zullen veranderen !

Ik ben verrukt dat elk dorp in India nu toegang heeft tot elektriciteit. » Kort na deze tweet publiceerden journalisten uit verschillende delen van de staat verhalen over de realiteit in de dorpen en legden de kloof bloot

tussen de officiële beweringen en de realiteit op het terrein. Een dorp wordt als 'geëlektrificeerd' beschouwd als 10% van de huizen en alle openbare gebouwen aangesloten zijn op het netwerk. De cijfers van de *World Bank* wijzen uit dat zo'n 200 miljoen mensen in India nog geen toegang hebben tot elektriciteit. Onze mensen in *Kahuchuan* hebben slechts een vaag idee van wat elektriciteit is. Sommigen van hen denken nog dat je het in een zak kan stoppen, zoals andere materialen, en ze wachten tot iemand het voor hen meebrengt uit de stad...

Nieuws van de Sint-Antoniusscholen

De registraties voor het nieuwe schooljaar begon zoals steeds in de maand april, en tijdens de hele maand konden er kinderen worden ingeschreven. Er kwamen een heleboel gegadigden opdagen voor de hogere leerjaren.

Bhaskars dochter volgt les aan onze school. Tijdens de eerste week van april kwam hij naar het secretariaat met zijn buurman en diens twee kinderen, die zich wilden aanmelden voor het 5de en het 6de leerjaar. De kinderen moesten het schriftelijke en het mondelinge toegangsexamen afleggen, en de leraar die daarop toezag vertelde ons dat ze op de meeste vragen niet konden antwoorden. Ze konden met moeite het Engelstalige boek voor het eerste leerjaar lezen en zouden dus de lessen, die in het Engels worden gegeven, niet kunnen volgen. De leraar trachtte de man aan het verstand te brengen dat het moeilijk zou zijn om zijn kinderen in de juiste klas te zetten, terwijl ze niet eens genoeg kennis hebben voor de laagste klassen. De vader was niet bereid te

Onze inspanningen om meer meisjes onderwijs te geven blijven doorgaan...

De meeste nieuwkomers hebben geen basiskennis van het Engels. Onze leraars stomen hen klaar om in de basisklassen in de Sint-Antoniusschool mee te kunnen.

aanvaarden dat zijn kinderen zouden worden geweigerd.

De volgende dag kwam hij terug met de dorpsoverste, en drong erop aan dat we zijn kinderen zouden inschrijven. Hij was bereid op de geboortebewijzen van zijn kinderen te zetten dat ze twee jaar jonger waren dan hun werkelijke leeftijd en hen twee leerjaren terug te laten zetten. Het kostte ons veel moeite om hem aan het verstand te brengen dat ze niet eens het vereiste niveau haalden om in de lagere klassen mee te draaien en dat ze, omdat ze te oud waren voor

die klassen, problemen zouden ondervinden op school. Bovendien zouden leraars die voor een klas staan met 40 leerlingen dat leeftijd- en niveauverschil niet aankunnen. We moesten de meeste kinderen om die reden wegsturen. Velen kwamen enkele keren terug, en sommige kinderen deden zelfs alsof ze voor het eerst kwamen en legden het toegangsexamen nog een keer af. We schreven uiteindelijk die kinderen in, die in staat leken om tijdens de vakantiemaanden, in mei en juni, voldoende op te steken als ze een reeks inhaallessen volgden. De directrice van de lagere school, die in het dorp woont, was bereid om deze kinderen tijdens de zomervakantie voor te bereiden, bijgestaan door nog een andere leerkracht. Die lessen lopen nu elke dag van 7 tot 10 uur 's ochtends. De ouders waren blij met deze oplossing. Sommigen van hen blijven zelfs drie uur op de campus wachten en gaan dan met hun kinderen weer naar huis. Hieruit blijkt wel dat het bewustzijn, hoe belangrijk onderwijs wel is, in deze streek sterk aan het groeien is!

Zoals we al eens eerder gemeld hebben, bouwden enkele zakenlui in de streek van Asmoli enkele scholen, met de bedoeling winst te maken. Intussen beginnen de ouders te beseffen dat de kwaliteit van deze scholen erg laag is en dat hun kinderen er nauwelijks wat leren. Er waren ook ouders

Eerste dag in de Sint-Antoniusschool in Rahrai.

Tussen 07.00u en 10.00u komen de kinderen naar de bijlessen.

die dachten dat hun kinderen de lagere leerjaren konden volgen op deze scholen, en dan later, als ze wat groter waren, overgeplaatst konden worden naar de *Sint-Antoniusschool*... We voelden echt de wanhoop van deze ouders, die zich realiseerden dat ze een grote fout hadden gemaakt door hun kinderen naar die scholen te sturen.

Elk jaar groeit het aantal nieuwkomers op de school in *Dugawar*. Vorig jaar hadden we zo'n 200 nieuwe leerlingen en dit jaar verwachten we er zo'n 250. De totale bezetting van de *Sint-Antoniusschool* in *Dugawar* zal dit schooljaar 1.700 leerlingen bedragen.

In de *Sint-Antoniusschool* in *Rahrai* verwachten we dit jaar een 100-tal nieuwe leerlingen. Onze leerkrachten zijn 's avonds de dorpen in de omstreken gaan bezoeken om de mensen te motiveren om hun kinderen naar school te sturen.

De maand juli, als de scholen heropenen, is altijd een spannende maand vol drama. Ofwel komen er leraars die beloofd hadden te komen, niet opdagen, ofwel vertrekken er een paar na korte tijd weer. Dit jaar is een groepje van 5 jonge vrouwelijke leerkrachten uit *Kerala*, die 4 jaar bij ons hadden les gegeven, vertrokken. Ze willen terug naar *Kerala* omdat hun ouders een echtgenoot voor hen willen vinden en hen uithuwelijken. Om deze vacatures in te vullen hebben we afspraken gemaakt met 5 leerkrachten uit *Tamil Nadu*, een buurstaat van *Kerala*. We verwachten hen hier bij ons in juli.

Resultaten van de examens

Aan de overkoepelde CBSE Onderwijsraad waaraan onze school is verbonden schreven in totaal 1.186.306 kandidaten zich in voor de examens van het 12de leerjaar, die werden ingericht in 4.138 centra in India en 71 centra in het buitenland. Het resultaat werd bekendgemaakt op 26 mei. Het gemiddelde slaagpercentage bedraagt dit jaar 83, 01%. Het slaagpercentage van de afgestudeerden van *Sint-Antoniusschool Dugawar* bedraagt dit jaar 88%. Het hoogste behaalde cijfer voor onze school is 91,80%, behaald door *Akash Yadav* uit *Asmoli*. Dit is onze derde lichter afgestudeerden, en ze deden het nog beter dan die van de vorige jaren !

De school investeert veel tijd in elk van deze leerlingen, en volgt hen niet alleen op school op, maar ook in hun thuissituatie. Achter dit resultaat staat dan ook een groep sterk betrokken en hardwerkende leerkrachten, en dit is inspirerend en veelbelovend !

